

Р Е Ш Е Н И Е

№ 207

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 18 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юли, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от председателя Георгиев к.н.а.х.д. № 158 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М.Е.Д. *** против решение № 142 от 16.03.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 97 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №34-0000522 от 21.12.2010 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност - ДАИ“, гр. Перник, издадено срещу М.Е.Д. ***, като наложеното за нарушение по чл. 15, §. 7, б. "а" от Регламент 3821/85 във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП административно наказание „глоба“ в размер на 700 (седемстотин) лв., е намалено на 500 (петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. От настоящия съд се иска да отмени на решението на първата съдебна инстанция и да реши въпроса по същество, чрез отмяна и на процесното НП.

Касационният жалбоподател се явява лично в съдебно заседание. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОО „Контролна дейност - ДАИ“ - Перник, се представлява от Началник на ОО „Контролна дейност - ДАИ“ - Перник Румен Крумов. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Цветков, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата

инстанция, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция ответникът по жалбата е представил удостоверение за дейности, попадащи в обхвата на Регламент 561/2006 г. на ЕО, иззето от контролните органи при съставяне на АУАН и прието от настоящия съд като доказателство по делото.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото, въз основа на данните внесени чрез събиране на относимите и необходими за изясняване на случая писмени и гласни доказателства.

Въз основа на тях, от фактическа страна е установено, че на 12.11.2010 г. в гр. Перник, при извършена контролна проверка от служители на ОО на КД „ДАИ“ - Перник, М.Е.Д.***, в качество водач на ППС, извършва обществен превоз на товари с автомобил, оборудван с аналогов тахограф, без да представи в момента на проверката документи, изискващи се от регламенти на европейските институции, а именно тахографски листа за предходните 28 дни, без карта на водача, каквато същият притежава или валидно удостоверение за дейности, попадащо в обхвата на Регламент 561/06 на ЕО. За така констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени при спазване правилата на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН без допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват основания за отмяна или изменение на обжалвания правораздавателен акт. Във връзка с размера на наложеното административно наказание определено в над минимума, районният съд е намерил същото за прекомерно завишено, като обосновано и по относимата санкционна правна норма е намалил същото в рамките на минимума предвиден за съответното нарушение.

Настоящия съдебен състав споделя позицията на районния съд, като съображенията за това са следните:

Оплакването на жалбоподателя, че районният съд неправилно не е отчел наличие на допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство, свързани с неясно за нарушителя описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, настоящият съд смята за неоснователно. Правилно в атакуваното решение е прието, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при

спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в частност съответно т. 4 на чл. 42 и т. 5 на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е максимално ясно описано и то така, че наказаното лице да разбере какво нарушение му се вменява. Твърдението, че поради наличие на вписване „липса на разпечатки“ от тахографа, което е относимо към цифров, но не и към аналогов тахограф, правото на защита на наказаното лице е било ограничено и същото не е могло да разбере какво нарушение му се вменява е неоснователно. И в АУАН и в НП ясно е описано, че ППС е снабдено с аналогов тахограф, индивидуализиран по вид и номер. Както и в самата жалба се сочи, да – за актосъставителя е било максимално ясно какъв е видът на тахографа, но същевременно това е още по-ясно за нарушителя. Вписването в НП, че липсват и разпечатки, не е ограничило правото на защита на наказаното лице така, че същото да не може да разбере какво нарушение е извършило и да може адекватно да се защити, което би било съществено процесуално нарушение.

По повод следващото съдържащо се в жалбата оплакване за неотчетена от районния съд липса на съответствие между описаното в НП нарушение и посочената като нарушена разпоредба на чл. 78, ал. 1, т. 2 от ЗАП, същото отново е неоснователно. В обстоятелствената част на НП ясно е описано, че не е представено /валидно удостоверение за дейности/, попадащо и в обхвата на Регламент 561/06 на ЕО“. И при обикновен прочит на текста на НП става ясно, че вписаният Регламент 561/2006 се отнася до удостоверението, а не и до останалите изброени нарушения свързани с липса на документите, посочени в санкционната норма на чл. 93, ал. 1 от ЗАП, както превратно се опитва да тълкува жалбоподателя. Това е видно и от представения от ответника като доказателство пред настоящия съд документ именуван „Удостоверение за дейности, попадащи в обхвата на регламент (ЕО) № 561/2006 или на европейското споразумение за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (AETR)“. Това удостоверение и настоящият съд не цени като годно доказателство, поради липса на положен подпис на работника, на когото същото е издадено да послужи.

Следващото съдържащо се в касационната жалба твърдение, че нарушение по чл. 78, ал. 1, т. 2 от ЗАП в действителност не е извършено и не е осъществяван превоз на товари, тъй като в момента на проверката автомобилът, който нарушителят е управлявал е бил празен е абсолютно необосновано. Съгласно чл. 4, б. „а“ на Регламент 561/2006, относим към материята на настоящия правен спор „автомобилен превоз“ означава всяко пътуване, осъществено изцяло или отчасти по пътища, отворени за обществено ползване с превозно средство, без значение дали е натоварено или не, ползвано за превоз на пътници или стоки“, което определение е относимо към процесния случай и по силата на разпоредбата на чл. 78 ал. 1, т. 1 от ЗАП.

Относно размера на наложеното административно наказание и решението на районния съд да намали същото към предвидения за нарушението минимум на наказанието настоящият съд споделя мотивите на първата инстанция, като намира това за правилно и съобразено с разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и 2 от ЗАНН.

Така при разглеждането на делото водим от горното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира съществени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. Поради това решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 142 от 16.03.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 97 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено наказателно постановление №34-0000522 от 21.12.2010 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“, гр. Перник, издадено срещу М.Е.Д. ***, като наложеното за нарушение по чл. 15, §. 7, б. „а“ от Регламент 3821/85 във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП административно наказание „глоба“ в размер на 700 (седемстотин) лв., е намалено на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/